

Warszawa, 2 października 2009 roku
L.dz.83/2009

Szanowna Pani
Joanna Krześ-Dobieszewska

Szanowna Pani
Karina Katzer

Wydział ds. Zmian Klimatu
Departament Rozwoju Gospodarki
Ministerstwo Gospodarki

Szanowne Panie,

Uprzejmie dziękujemy za możliwość zapoznania się z materiałami Technicznej Grupy Roboczej ds. benchmarków. Poniżej przedstawiamy uwagi związane z przedstawionym materiałem.

1. Benchmark dla produkcji wełny mineralnej

Zgodnie z przesłaną prezentacją „Approach for aluminium, lime, mineral wool, refineries, cement” zespół konsultantów pracujących dla Komisji Europejskiej nie przesądza, czy dla wełny skalnej i mineralnej ustanowione zostaną osobne benchmarki, a jako punkt wyjścia przyjmuje tylko jeden benchmark dla obu tych produktów.

Wełna szklana i skalna są produktami o podobnych właściwościach użytkowych, ale zarówno emisje dwutlenku węgla związane z ich produkcją, technologia produkcji jak i stosowane paliwo (w warunkach polskich gaz ziemny albo koks), oraz zużycie energii elektrycznej różnią się w istotny sposób.

Dlatego postulujemy uwzględnienie w dalszych pracach konieczności ustanowienia osobnych benchmarków przynajmniej dla tych dwóch rodzajów produkcji z dodatkowym ustanowieniem benchmarku dla wyrobu finalnego jakim jest welon szklany.

W Polsce produkowane są zarówno wełna skalna, jak i wełna szklana. Wełna szklana jest wytwarzana z włókien szklanych, przy czym te ostatnie możemy podzielić na dwa zasadnicze rodzaje - włókna ciągnięte (dla produkcji m.in. welonu szklanego) oraz włókna szklane rozdrobione już na wyjściu z pieca, z przeznaczeniem do produkcji materiałów izolacyjnych i ociepleniowych (czyli wełny szklanej).

Różnorodność ta winna znaleźć swoje odzwierciedlenie tak w odrębnej klasyfikacji jak i w benchmarkach.

2. Benchmarki dla przemysłu szklarskiego

Przesłane materiały nie zawierają informacji odnoszących się wprost do przemysłu szklarskiego, ale ponieważ firma ECOFYS i podmioty z nią współpracujące przygotowują analogiczne opracowanie na zlecenie Komisji Europejskiej dla sektora szklarskiego pozwalamy sobie przekazać stanowisko jego dotyczące. W załączeniu przesyłamy stanowisko europejskiej federacji przemysłu szklarskiego CPIV z lipca 2009 roku: *CPIV Position Paper on the ECOFYS reports on CO₂ Benchmarking in industry – “Project Approaches and General Issues” and “First draft report for the Glass Sector”*.

Związek Pracodawców „Polskie Szkło” w pełni popiera stanowisko CPIV zgodnie z którym:

- punktem wyjścia dla ustalania benchmarków w przemyśle szklarskim nie mogą być 4 ogólne kategorie na które dzieli się w statystyce hutnictwo szkła, tylko konkretne rodzaje produktów tego przemysłu opisane kodami PRODCOM/PRODPOL,
- realne jest zmniejszenie liczby i ustalenie benchmarków na drodze pogrupowania tych produktów. Wstępne propozycje dotyczące wyznaczenia 10 benchmarków dla przemysłu szklarskiego opracowane przez ekspertów z krajowych federacji reprezentujących producentów szkła i europejskie federacje reprezentujące poszczególne sektory naszego przemysłu znajdują się na stronie 8-mej załączonego stanowiska CPIV.

Pierwotne podejście konsultantów Komisji zgodnie z którym proponowano wyznaczenie tylko 4 benchmarków dla szkła bazując na bardzo ogólnym podziale przemysłu szklarskiego używanym w statystyce jest z naszego punktu widzenia błędne. Podział taki doprowadziłby do ustalenia 1 benchmarku dla bardzo różnych instalacji, nie mających de facto wiele wspólnego – np. takiego samego benchmarku dla produkcji cienkościennych opakowań szklanych dla przemysłu spożywczego w ilości kilkaset ton na dobę i produkcji ozdobnych flakonów do perfum w hucie o zdolności produkcyjnej 20 ton na dobę. Wspomniane rodzaje produkcji różni nie tylko końcowy produkt, skala i technologia produkcji mające wpływ na zużycie paliwa i wynikające z tego emisje, ale także receptura zestawu surowców, co skutkuje odmiennymi emisjami procesowymi. We wskazanym przykładzie zakład produkujący ozdobne flakony do perfum nie ma szans na osiągnięcie efektywności energetycznej i poziomu emisji typowego dla dużych instalacji sektora szkła opakowaniowego.

Polska jest jednym z krajów UE w których przemysł szklarski jest wyjątkowo dobrze rozwinięty zarówno pod względem produkowanego tonażu (6 miejsce w Europie), ilości firm, jak i różnorodności produkowanych wyrobów (nie tylko pod względem funkcjonalnym, ale i towarzyszących produkcji emisji gazów cieplarnianych na tonę produktu). Jesteśmy zdania, że ze względu na dużą skalę i różnorodność produkcji szkła w Polsce ustanowienie tylko kilku benchmarków wpłynęłoby bardzo niekorzystnie na sytuację dużej części producentów szkła w Polsce, nie przyczyniając się jednocześnie znacząco do redukcji emisji.

Bardzo istotnym zagadnieniem, które powinno być wzięte pod uwagę przy wyznaczaniu benchmarków jest także różna dostępność stłuczki szklanej pochodzenia zewnętrznego w różnych krajach UE, co dokładnie opisano w punkcie 4.1.2 załączonego stanowiska. Sprawa jest szczególnie istotna z polskiego punktu widzenia, gdyż dostępność stłuczki zewnętrznej, która pozwala ograniczać emisje CO₂ jest w naszym kraju wyraźnie niższa niż w wielu innych krajach UE, na co polscy producenci szkła nie mają wpływu.

W niedługim czasie przedstawimy bardziej szczegółowe stanowisko dotyczące wyznaczania benchmarków w przemyśle szklarskim.

z poważaniem

Prezes Związku Pracodawców
"POLSKIE SZKŁO"

z up. Piotr Kondaś
Jan Świątek

Warszawa 11.09.2009

**Uwagi Związku Pracodawców „Polskie Szkło” do projektu decyzji Komisji Europejskiej dotyczącej listy sektorów zagrożonych carbon leakage.
Notatka dla Ministerstwa Gospodarki.**

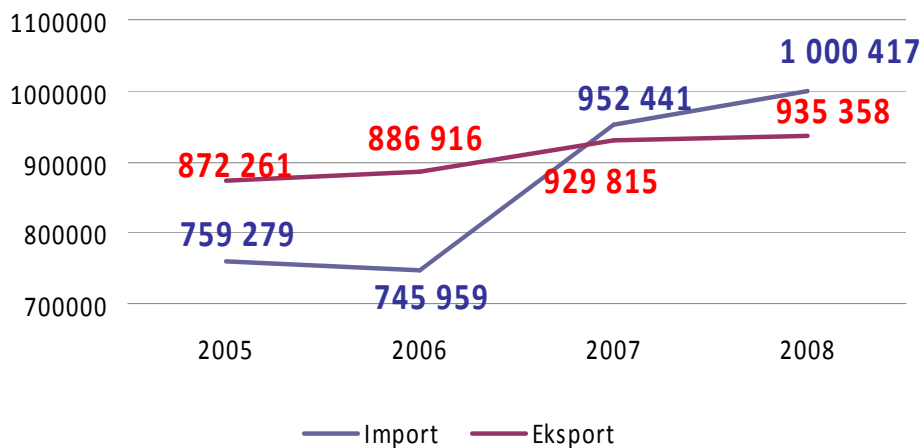
- 1. Sektory przemysłu szklarskiego umieszczone w całości na liście: produkcja szkła płaskiego (2611), produkcja szkła gospodarczego i opakowaniowego (2613; hollow glass), produkcja szkła technicznego (2615).**

Umieszczenie wymienionych sektorów na liście sektorów zagrożonych carbon leakage jest w pełni uzasadnione i ma odzwierciedlenie nie tylko we wskaźnikach wyliczonych w skali całej UE, ale też w rzeczywistości polskiego przemysłu szklarskiego.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że ich narażenie na wyciek emisji w krajach takich jak Polska jest jeszcze większe niż w pozostałych krajach UE. Położenie naszego kraju na granicy UE sprzyja ewentualnej relokacji hut szkła obsługujących polski rynek wewnętrzny. Dodatkowo znacząca część polskiej produkcji szkła i wyrobów z różnych rodzajów szkła sprzedawana jest w krajach sąsiednich nie będących członkami UE.

Należy zauważyć, że w ostatnich latach ma miejsce dynamiczny przyrost importu szkła i wyrobów ze szkła różnych rodzajów. Szczególnie szybko rośnie import z Chin, co dotyczy praktycznie wszystkich rodzajów szkła, a wzrosty importu sięgają kilkudziesięciu procent rocznie.

**Import i eksport szkła i wyrobów ze szkła
wg GUS w tonach**

Wykres nr 1. Tonaż importu i eksportu szkła i wyrobów ze szkła w latach 2005 – 2007 wg GUS.

Przyrost eksportu związany jest w dużym stopniu ze wzrostem przywozu bardzo tanich wyrobów z krajów Dalekiego Wschodu oraz zjawiskami dumpingu ekologicznego i placowego. Natomiast wyroby ze szkła są tradycyjnymi polskimi wyrobami eksportowymi na rynki pozaeuropejskie.

Mając to na uwadze przewidujemy dalszy wzrost zagrożenia wspomnianych sektorów przez zjawisko carbon leakage (który będzie wyrażać się m.in. wzrostem wskaźnika trade intensity).

2. Produkcja włókien szklanych (NACE 2614)

Tylko część tego sektora została umieszczona na liście narażonych na carbon leakage (dotyczy to kategorii 261411, w przeciwieństwie do kategorii 261412 obejmującej m.in. wyroby izolacyjne z wełny szklanej).

Na rynku polskim obserwujemy w ostatnim czasie znaczący przyrost importu włókien szklanych i wyrobów z tych włókien z krajów Dalekiego Wschodu (dane dot. importu z Chin przedstawiono poniżej). Z konkurencją tą polscy producenci zetknęli się m.in. na rynku rosyjskim, który w zeszłym roku już w około 80% opanowany był przez produkty z Chin, a wprowadzone z tego tytułu restrykcje dotknęły mocno także polskich eksporterów.

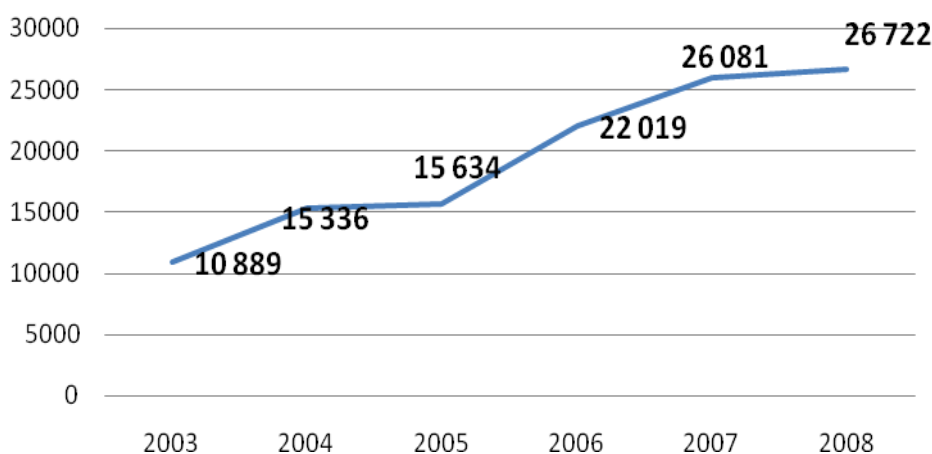
Pozwala nam to wyrazić przypuszczenie, że w już w najbliższych latach (a być może już w 2008 roku, nie wziętym pod uwagę w opracowaniach KE) dane dotyczące intensywności handlu dla całego sektora 2614 mogą wskazywać na zasadność umieszczenia go na liście narażonych na wyciek emisji.

Byłoby to tym zasadniejsze, że w ramach jednej instalacji uczestniczącej w handlu emisjami mogą być potencjalnie produkowane zarówno wyroby z włókien szklanych uznane za „zagrożone wyciekiem emisji” (z kategorii 261411), jak i takie, które dotychczas nie trafiły na taką listę (z kategorii 261412).

Warto podkreślić, że wyroby izolacyjne z wełny szklanej ze względu na ich trwałość i znakomite właściwości izolacyjne przyczyniają się do znaczącego zmniejszenia emisji dwutlenku węgla, m.in. z budynków. W efekcie podziału sektora 2614 na podsektory zagrożone i nie carbon leakage trafiły one do tej drugiej kategorii. Musimy podkreślić, że ewentualny wzrost ich cen spowodowany koniecznością zakupu uprawnień emisyjnych z pewnością nie będzie korzystny dla realizacji celów Pakietu Klimatycznego.

Dlatego uważamy, że celowe jest przeanalizowanie danych dla tego sektora, np. podczas prac nad rozszerzeniem listy w 2010 roku. Włókna i wyroby z włókien szklanych są produkowane w Polsce na dużą skalę (3 firmy uczestniczące w EU ETS, a także produkcja poza systemem handlu).

Włókna szklane i wyroby z włókien (CN 7019) - import z Chin [t] wg EUROSTAT

Wykres nr 2. Import włókien szklanych i wyrobów z włókna szklanego z Chin w tonach. W ciągu 5 lat import wzrósł o 145 procent. W tym czasie polscy eksporterzy napotkali na bariery w eksporcie (np. wprowadzone w 2007 roku bariery dostępu do rynku rosyjskiego spowodowane lawinowym przyrostem eksportu wyrobów z Chin na ten rynek). Kategoria CN 7019 obejmuje wszystkie włókna szklane i wyroby z nich (analogicznie jak NACE – 2614).

3. Produkcja wyrobów izolacyjnych z wełny mineralnej

Wyroby izolacyjne z wełny mineralnej (wełny skalnej) w ramach klasyfikacji NACE są częścią sektora „26.82 Produkcja wyrobów z pozostałych surowców niemetalowych gdzie indziej nie sklasyfikowana”. Kodem tym objęte są bardzo różnorodne branże przemysłowe. Dlatego jesteśmy zdania, że dane dla nich uśrednione dane w skali całej UE, mogą nie odpowiadać specyfice tego, z pewnością energochłonnego, sektora.

Warto dodatkowo podkreślić, że wyroby izolacyjne z wełny mineralnej ze względu na ich trwałość i znakomite właściwości izolacyjne przyczyniają się do znaczącego zmniejszenia emisji dwutlenku węgla m.in. z budynków. Ewentualny wzrost ich cen spowodowany koniecznością zakupu uprawnień emisyjnych z pewnością nie będzie korzystny dla realizacji celów Pakietu Klimatycznego.

Naszym zdaniem zasadnym byłoby więc pilne przeanalizowanie danych dla sektora produkcji wełny mineralnej w skali całej UE niezależnie od innych przemysłów które są klasyfikowane pod kodem NACE 2682 przy okazji najbliższego rozszerzania listy sektorów.

Wełna mineralna produkowana jest w Polsce przez 3 firmy (część z nich posiada więcej niż jedną instalację w rozumieniu EU ETS).

4. Produkcja szkła płaskiego obrobionego i wyrobów ze szkła płaskiego (NACE 2612)

Na chwilę obecną trudno nam komentować dane dotyczące tego sektora w skali całej UE, szczególnie, że żadna z polskich instalacji nie jest obecnie objęta systemem handlu emisjami. Należy jednak zauważyć, że w warunkach polskich:

- Znacząco rośnie udział przetworzonych wyrobów ze szkła płaskiego importowanych spoza UE (głównie z Chin),
- koszty zakupu energii w tym koszty związane z realizacją KPRU II przez producentów prądu przerzucone na odbiorców przemysłowych z pewnością wzrosły znacząco w ostatnim czasie.

Oznacza to naszym zdaniem, że należy uwzględnić ten sektor w przyszłych pracach nad rozszerzeniem listy sektorów narażonych na carbon leakage.

Sektor ten obejmuje w Polsce przynajmniej kilkadziesiąt dużych i średnich firm.

**Opracował: Piotr Kardaś
Biuro Związku Pracodawców „Polskie Szkło”**